

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320010054
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320010054.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 24. júna 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie obžalovaného E. G. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/17/2020 z 21.8.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. G. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný E. G. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že príslušníci OO PZ vypovedali rozdielne. Svedok R. T. tvrdil, že motorové vozidlo bolo zastavené pri ceste, naopak svedok P. L. tvrdil, že motorové vozidlo zastavili až na parkovisku a že obžalovaný prístroj neprefúkol. Z čestných prehlásení svedkov, ktoré boli predložené okresnému súdu: U. L., P. G., X. G. - vyplýva, že všetci potvrdili, že policajná hliadka obžalovaného zadržala na parkovisku. Pokiaľ tvrdili policajti, že im bol obžalovaný podozrivý, pretože mal červené oči, tak predložil potvrdenie od lekára s tým, že má stále zapálené oči vzhľadom na to, že trpí očným ochorením. Zariadenie na zisťovanie alkoholu v dychu neprefúkol z dôvodu, že má slabšie pľúca a na odber krvi na alkohol sa žiadal, aby bol vyšetrený, čo mu však polícia neumožnila. Všetko bolo nahraté na záznamových kamerách polície, pričom tieto záznamy neboli predložené, nakoľko mali zlyhať obidve kamery oboch príslušníkov polície. Zo záznamu by bol vidieť ich nezákonný zásah. Za týchto okolností nebolo preukázané, že by obžalovaný v dobe 7.9.2019 mal požitú alkoholickú nápoje. O nezákonnosti konania policajtov ako aj o ich zaujatosti svedčí i to, že motorové vozidlo nebolo odňaté v súlade so zákonom. Súd mal zabezpečiť výsluchy svedkov, ktorí videli zásah policajtov, a to: U. L., P. G. a X. G.. Súd si mal tiež vyžiadať podrobnejšiu správu o stave jeho ochorenia očí príp. pľúc. Na základe uvedeného krajský súd žiada, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie a prejednanie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnuté výroky rozsudku prvostupňového súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu. Pokiaľ ide o dôkazy vykonané prvostupňovým súdom tieto prvostupňový súd vyhodnotil v súlade so zákonom a dospel k správneému záveru o vine obžalovaného. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za dostatočne preukázanú.

S odvolacími

námietkami obžalovaného sa v tomto smere preto nestotožňuje.

Krajský súd mal zo spisu preukázané, že obžalovaný dňa 7.9.2019 viedol osobné motorové vozidlo v obci Skalité, okres Čadca, kde bol pri penzióne zv. Silvester zastavený hliadkou OO PZ Čadca, nakoľko podľa spôsobu jazdy vykazoval známky požitia alkoholu, následne bol hliadkou PZ vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu prístrojom Alcoquant 6020 plus, kde najskôr v čase o 11:02 hod. vykonal pasívnu dychovú skúšku s výsledkom „Alkohol“, potom bol hliadkou PZ poučený o opätovnom vykonaní aktívnej dychovej skúšky a bol vyzvaný na jej vykonanie, avšak aktívnu dychovú skúšku opakovane maril tak, že nedostatočne prefúkať prístroj Alcoquant 6020 plus tým, že prerušoval výdych do prístroja aby tak zmaril dychovú skúšku. Obžalovaný sa odmietol podrobiť aj odberu krvi, napriek tomu, že bol o takejto možnosti policajtní opakovane poučený. Skutočnosť, že obžalovaný bol dostatočne poučený mal krajský súd preukázanú z výpovedí svedkov - policajtov, o pravdivosti ktorých nemá pochybnosti, keďže neboli zistené také skutočnosti, ktoré by objektívne spochybňovali ich vierohodnosť. Podľa názoru krajského súdu nie je podstatné, kde presne bol obžalovaný hliadkou polície zastavený a kontrolovaný, či to bolo na parkovisku pred penziónom Silvester alebo na ceste, pretože podľa skutku, pre ktorý je vedené trestné konanie, bol zastavený pri penzióne Silvester, pričom nie je bližšie špecifikované miesto (cesta, parkovisko a pod.) Povinnosťou obžalovaného bolo po výzve a poučení absolvovať dychovú skúšku, resp. podrobiť sa odberu krvi alebo iného biologického materiálu, čo obžalovaný odmietol. Namietané tvrdenie obžalovaného, že žiadal vykonať odber krvi, bolo vyvrátené najmä výsluchom príslušníkov policajnej hliadky. Okrem toho bol obžalovaný pre iné zdravotné problémy ošetrovaný v zdravotníckom zariadení, pričom ani pri tomto úkone zdravotnej starostlivosti nežiadal odber krvi. Skutočnosť, že obžalovaný mal požitie alkoholických nápojov preukazuje aj lekárska správa (č.l. 121), kde výslovne ošetrojúci lekár uviedol, že obžalovaný vykazuje príznaky etylovej ebriety. Na základe uvedeného preto neobstojí ani námietka obžalovaného, že súd si mal vyžiadať podrobnejšiu správu o stave jeho ochorenia očí príp. pľúc, nakoľko ne/požitie alkoholu by bolo dostatočne preukázané odberom krvi, ktorý obžalovaný odmietol.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného pre skutok spočívajúci v tom, že pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku (vedenie motorového vozidla), sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky dychovou skúškou a tiež sa odmietol podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Pre obdobný trestný čin už bol v minulosti odsúdený v roku 2013, keď viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný mal doposiaľ dvakrát zadržaný vodičský preukaz, z toho jedenkrát podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. (požitie počas vedenia vozidla alkohol alebo inú návykovú látku) a jedenkrát pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol päťkrát postihnutý pre priestupok v doprave. Tieto skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu dostatočne nasvedčujú, že obžalovaný je nedisciplinovaný vodič. Ide u neho už o tretí prípad vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Za takýchto okolností existujú u obžalovaného opodstatnené pochybnosti o jeho schopnosti viesť motorové vozidlá disciplinovaným spôsobom, neohrožujúcim ostatných účastníkov cestnej premávky. Ani postihy uložené obžalovanému v minulosti v súvislosti s vedením motorového vozidla ho nepriamali k tomu, aby sa ako vodič správal disciplinovane a ohľaduplne a aby opätovne nevedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že súd mal zabezpečiť výsluchy svedkov, ktorí videli zásah policajtov, a to: U. L., P. G. a X. G., resp. vyžiadať si podrobnejšiu správu o jeho zdravotnom stave, krajský súd uvádza, že obžalovaný a ani jeho obhajca v konaní pred prvostupňovým súdom nemali

v tomto smere návrhy na doplnenie dokazovania, preto ani túto námietku nepovažuje krajský súd za opodstatnenú, a to aj z dôvodu, že výpovede týchto svedkov by nemali vplyv na posúdenie, či obžalovaný spáchal trestný čin, nakoľko by sa len vyjadrili k miestu, na ktorom pri penzióne zv. Silvester bol obžalovaný ako vodič zastavený a kontrolovaný hliadkou polície.

Naviac, tento úkon - teda kontrolu policajtní nespochybňuje ani samotný obžalovaný. Taktiež z výpovedí policajtov nevyplýva, že by sa im obžalovaný pri zákroku sťažoval na problémy s dýchaním, v dôsledku ktorých by nemohol správne fúkať do prístroja.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd aj námietku obžalovaného, že políciou neboli predložené kamerové záznamy preto, lebo išlo o nezákonný zásah. Zo spisu vyplýva, že tieto záznamy neboli predložené v dôsledku poruchy na kamerách, pričom táto správa polície nebola spochybnená, resp. vyvrátená inými dôkazmi tak, že by ju nebolo možné považovať za objektívnu.

Na zákonnosť výroku o vine nemá vplyv ani postup polície v súvislosti s odňatím vozidla obžalovanému, nakoľko tento úkon nasledoval až následne po spáchaní trestného činu obžalovaným.

Podľa názoru krajského súdu trest uložený prvostupňovým súdom obžalovanému zodpovedá stavu vecí a zákonu. Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému E. G. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považoval za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie. Takýto trest aj podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Krajský súd sa však nestotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý v danej veci zistil jednu pofahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a to, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Ako už bolo vyššie konštatované, obžalovaný bol pre obdobný trestný čin už v minulosti odsúdený v roku 2013. Obžalovaný bol tiež päťkrát postihnutý pre priestupok v doprave, pričom jedenkrát v súvislosti s požitím alkoholu alebo inej návykovej látky počas vedenia motorového vozidla. Možno teda konštatovať, že obžalovaný je osobou náchylnou k páchaniu protispoločenskej činnosti spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu, a preto doterajšie správanie obžalovaného nemožno vyhodnotiť ako vedenie riadneho spôsobu života.

Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému ukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aj podľa odseku 3 § 61 Tr. zák. Podľa § 61 ods. 7 Tr. zák. na zákonnosť tohto postupu nemá vplyv ani skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenie obžalovaného v súvislosti s vedením motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu je z roku 2013 zahladené.

Tresty uložené obžalovanému prvostupňovým súdom preto považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Tieto tresty podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľujú závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výroky napadnutého rozsudku za zákonné a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.